

מ"ת 1131/11/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 1131-11-14 מדינת ישראל נ' א (עציר)
09 נובמבר 2014

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המבקשים

מדינת ישראל

נגד

המשיבים

א א (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת עו"ד נוח רחאל
מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד טנוס מטעם הסנגוריה
הציבורית

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירת תקיפת בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וכן איומים (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי הנטען בכתב האישום גב' א פ הנה בת זוגו של המשיב (להלן: "המתלוננת") ולהם ילד משותף שגילו במועדים הרלבנטיים לכתב האישום כ 11 חודש.

המתלוננת התגוררה במועדים הרלבנטיים לכתב האישום בדירה שהוקצתה עבורה ע"י עמידר בשיכון ** בטבריה (להלן: "הדירה").

עוד צויין כי המתלוננת והמשיב נקלעו לסכסוך, וזאת לאור הקנאה והאובססיביות שגילה המשיב

כלפיה, ועל כן ביקש המתלוננת מהמשיב לעזוב את הדירה, והמשיב עזב את הדירה בעקבות בקשתה של המתלוננת כחודשיים לפני המועד המפורטים.

במסגרת האיום הראשון בכתב האישום מואשם המשיב כי בתאריך 15/10/14 בשעה 21:00 לערך הגיע המשיב סמוך לדירת המתלוננת והחל לצעוק לעברה מתחת לדירה באומרו: "שטן, מעלה גברים לבית". כתוצאה ממעשיו לעיל ניגשה במתלוננת למשיב וביקשה ממנו שיפסיק בצעקותיו המביכות והפוגעניות, ובתגובה לכך דחף אותה המשיב וכתוצאה מכך מעדה ונפלה על בלוני הגז

במקום.

עוד ובמהלך חודשיים למועד הרלבנטי לכתב האישום מועדים מדויקים אינם ידוע למאשימה איים המשיב על המתלוננת באומרו אם יבוא גבר אחר לדירה הוא יקבור אותו ולא ייתן לה להיות עם מישהו אחר, וזאת בכוונה להפחידה.

במסגרת האישום השני בכתב האישום מואשם המשיב כי בתאריך 19/10/14 בשעה 17:30 לערך הגיע המשיב סמוך לדירה והחל לאיים על המתלוננת וזאת לאחר שהבין כי הוגשה נגדו תלונה במשטרה על ידיה, באומרו בין היתר כי הוא ישב בבית סוהר 25 שנים, וכי לא הגיש מעולם תלונה על אף אחד ואף אחד לא התלונן עליו וכי לאור כך שהיא התלוננה עליו היא לא תישאר בבית, והוא לא מפחד משוטרים.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת:

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר בין היתר כוללות את הודעות המתלוננת עדות חברה התומכת בגרסת המתלוננת הן לעניין האיומים והן לעניין התקיפה וגרסת המשיב שקשר עצמו למקום.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותו של המשיב.

זאת לאור עברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל עבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית, בריחה ממשמורת חוקית וריצוי מאסרים בפועל, האובססיביות בה נוקט המשיב כלפי המתלוננת כאשר הוא עומד מתחת לחלונה, מגדף ומאיים, ישן בחדר המדרגות מחוץ לביתה, נמלט מן הדין והתחמק מחקירה למרות ניסיונות רבים לעצרו.

טיעוני ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה:

בדיון שהתקיים ביום 5/11/14 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב בגין עבירות האיומים אך סבור שמדובר האמירה כללית, לא ניתנה לחשוד בשל כך הזדמנות להתגונן. ב"כ המשיב טוען כי בהתייחס לביצוע עבירת התקיפה לא קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב וזאת מהטעמים הבאים:

א. המתלוננת מוסרת שהיא התקרבה למשיב, דחפה אותו ראשונה וכתגובה הוא הדף אותה חזרה והיא נפלה על בלוני גז. המשיב לא יזם כל תקיפה. בנסיבות העניין טוען ב"כ המשיב כי המשיבה תתקשה להוכיח את עבירת התקיפה.

ב. לעניין האובססיביות, קיימת אינדיקציה בעדות יחידה בלבד של המתלוננת, אותה מתלוננת עצמה שגם לה סוג של אובססיביות כלפי אותו משיב, כאשר היא מעידה על כך בהודעה מיום 29.10.14 בשורות 12 עד 14 כשהיא אומרת שכאשר המשיב התחיל בקשר רומנטי עם השכנה, היא, כדי להרגיזו, עשתה אותו דבר והתחילה קשרים אחרים. באם המתלוננת באמת חפצה בניתוק מוחלט של הקשר ואין לה עניין במשיב, מדוע היה חשוב לה להרגיז אותו בכך שתהיה בקשר עם אחרים?

אחרי שהמתלוננת ביקשה לנתק את הקשר היא עושה מעשים כדי לגרום למשיב לקנאה ואין מדובר בקורבן הסובל מיחס אובססיבי מצד בן הזוג.

בחקירתה מסרה המתלוננת כי לא רוצה לבצע עימות שכן קיבלתי החלטה ש"אני רוצה לתמוך בו.....".

טיעוני ב"כ המשיב לעניין שחרור בתנאי מעצר בית:

גם אם קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית כנגד המשיב, אין מדובר בבני זוג לכל דבר. כמו כן מדובר בעילת מסוכנות שעוצמתה חלשה נוכח תרומת שני הצדדים לחלקו הבעייתי של הקשר. הרשעתו האחרונה של הנאשם בגין אימים הינה אמנם משנת 2013 אך בגין עבירה משנת 2005.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148).

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן

מקעקות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 1.12.09))."
(בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11). פסקה 9 להחלטה).

מהכלל אל הפרט :

1. ב"כ המשיב אישר בטיעונו כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב בגין עבירות האימים אך טען כי מדובר בתלונות כלליות ללא ציון זמנים ולא ניתן להתגונן מפניהם. מעיין בחומר החקירה עולה כי מעבר לעדות המתלוננת כי הנאשם נהג לאיים "אני שטן אני אבוא לקחת לך את הנשמה", "אם יעלה אליך גבר מישהו ידקר" וכד'. עדות המתלוננת נתמכת בעדות חברתה אסי גטו אשר מעיד כי שמעה את המשיב מאיים כי אף גבר לא יהיה למתלוננת ולא יתן לאף גבר לעלות. המשיב מאשר בעדותו הראשונה כי איים על המתלוננת שיעלה תמונות שלה לפייסבוק אך טען שמדובר בתמונות אהבה שלהם. לאור כך קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב בגין האימים.
2. עם זאת, בכל האמור בעבירת התקיפה נשוא האישום הראשון, מעידה המתלוננת כי המשיב הגיע, התחיל לקלל, היא איבדה העשתונות, נתנה לו סטירות והוא דחף אותה, היא נפלה על בלוני הגז ונחבלה בגבה. בנסיבות גבוליות אלו קיים ספק שמא נהנה המשיב מטענת הגנה עצמית אך באם קיימות ראיות הרי שהראיות מצביעות על תגרה ופחות על תקיפה ביוזמת המשיב.
3. לציין כי המשיב שתק בכל מהלך חקירתו השנייה במשטרה מיום 29/10/14 עת ביקש החוקר לעמתו עם הממצאים והראיות שנאספו בתיק החקירה כנגדו ובכך יש לחזק חיזוק נוסף לראיות לכאורה כנגד המשיב.

בבש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (החלטה מיום 22.5.14) נפסק כי :

"עם זאת, סבורני כי המקרה דנן אינו מקרה כזה, וכי יש לייחס בנקודה זו משקל ניכר לשתיקתו של המשיב בחקירותיו. כידוע, שתיקתו של נאשם בחקירותיו יכולה לחזק את התשתית הראייתית לכאורה שקיימת נגדו בתיק."

וכן : "אכן זכות השתיקה הינה זכות המוקנית לנאשם על-פי דין וכל נאשם רשאי לעשות שימוש בזכות זו - אולם במקרה שלנו העורר יכול היה בנקל להפריך את החשדות המיוחסים לו על ידי מסירת גרסה מפורטת מטעמו, אך הוא, מטעמים השמורים עימו, בחר שלא לעשות כן ודבק בזכות השתיקה. אם העורר היה מוסר את גרסתו למהלך האירועים, המשטרה יכולה הייתה לבדוק גרסה זו ולנסות לאמתה, ואם גרסתו הייתה מתאמתת, יש להניח, כי היה משוחרר ממעצר עוד מלפני זמן רב" בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל, טרם פורסם.

לאור האמור לעיל אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה טובות כנגד המשיב לביצוע עבירות האיומים המיוחסות לו בכתב האישום ובכל האמור בעבירת התקיפה הרי שקיימות ראיות לכאורה אך עוצמתם נמוכה.

עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור המשיב או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם המשיב באחד מאלה:

... (5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח המשיב אחרת."

משקבעתי כי קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע עבירות האיומים המיוחסות לו בכתב האישום וראיות לכאורה בעוצמה נמוכה בגין ביצוע עבירת תקיפת בת הזוג ניכר כי מתקיימת במקרה זה עילת מסוכנות המבוססת על מספר טעמים עיקריים:

א. עילת מסוכנות סטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (הלן: "חוק המעצרים") בגין עבירות אלימות במשפחה.

ב. מעדויות המתלוננת וחברתה עולה כי המשיב אובססיבי כלפי המתלוננת. המתלוננת מעידה בעדותה הראשונה מיום 19/10/14:

"לאחרונה הרגשתי חנוקה ארז עקב אחרי נהיה אובססיבי... במשך כחודשיים אני סובלת ממנו ומפחדת מאוד... הוא מטריד אותי יושן לי מחוץ לדלת."

לשאלת החוקר בעמ' 2 ש' 4-5 האם חוששת לחייה אמרה כי היא לא יודעת מה הוא מסוגל לעשות.

לא מצאתי בחומר הראיות ראיה ממשית אשר מוכיחה כי המתלוננת הינה אובססיבית כלפי המשיב. בהודעה אליה מפנה ב"כ המשיב אומרת המתלוננת כי המשיב פעל כנגדה בקנאה ואובססיביות. היא מוסרת כי העלה תמונה של לפייסבוק ורשם שהיא "מחפשת זין של ערבים או כסף". איני רואה באמרתה של המתלוננת כי ניהלה מערכת יחסים עם אחר כדי לנקום במשיב וכי עדיין אוהבת אותו משום אובססיביות כפי שהפגין כלפיה המשיב בהתנהגותו.

ג. עברו הפלילי של המשיב מכביד מאוד והגם שמרבית העבירות הינן בתחום עבירות הרכוש ומשנת 2006 או קודם לכן הרי שהמשיב הורשע בגין מספר עבירות של הפרת הוראה חוקית וכן מספר עבירות של בריחה ממשמורת חוקית.

ד. לאובססיביות שהפגין לכאורה המשיב כלפי המתלוננת יש להוסיף התנהגות בלתי צפויה כאשר בזמן חקירתו של המשיב בידי החוקר בתחנת המשטרה הוא אומר לפתע לחוקר:

עמוד 5

"ש: והעלית תמונות שלה ?

ת: כן העליתי לפני שבוע וחצי, ורשמתי שאני אוהב אותה ואפילו התכתבתי אתה

הערת חוקר : הנ"ל מאיים כי היום מוסר את הנשמה שלו לבורא עולם".

ה. התלונה כנגד המשיב הוגשה ביום 19/10/14 והמשטרה ערכה פעולות רבות בדמות סיורים וביקורים בבית המשיב לצורך איתורו לחקירה ומעצרו אך רק ביום 27/10/14 הסגיר עצמו בתחנת המשטרה. המשיב טען כי לא ידע שהמשטרה מחפשת אחריו (הודעתו מיום 27/10/14, עמ' 3, ש' 59-60). עם זאת ממזכרי השוטרים עולה כי בני משפחתו של המשיב ידעו כי הינו מבוקש לחקירה ואף המפקחים המוצעים שהעידו בפני בדיון אישרו כי המשיב ידע שמחפשים אותו. הימלטותו זו של המשיב מהמשטרה בשעה שהינו דרוש לחקירה עקב תלונות בגין אלימות פיסית ומילולית כנגד בת זוגו מצביעים על מסוכנות גבוהה וחשש כי המשיב יפר החלטות בית המשפט באם ישוחרר.

ו. במהלך חקירתו השנייה של המשיב מיום 29/10/14 מבקש החוקר להטיח במשיב את חומרי החקירה והעדויות שהצטברו כנגדו במהלך החקירה אך המשיב בחר לשתוק בכל מהלך החקירה.

בבש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מ"י, פסקה 6 להחלטת כב' השופט עמית נקבע כי :

"... ככלל, שתיקתו של נאשם מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר (בש"פ 970/04 סעדי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 19.2.2004)). פשיטא כי כך במישור הראייתי בבוא בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.8.2005); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 9.6.2003), אך גם במישור עילת המעצר יש נפקות לשתיקתו של הנאשם. דהיינו, השתיקה עשויה לחזק את העילה של מסוכנות. "

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

ב"כ המשיב עותר לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית מלא בבית אחותו יפית ובפיקוח האח ג. הגם שהמשמורנים המוצעים מעידים כי מבינים את תפקידם מעיד האח גולן כי האחים אמרו למשיב כי המשטרה מחפשת אותו אך הוא לא התייצב מיידית לחקירה והדבר מצביע על ספק האם המשיב נתון למרות המשמורנים המוצעים. כמו כן ממוקמת

עמוד 6

החלופה המוצעת בעיר טבריה, מקום מגוריה של המתלוננת וכפי שציינה התביעה בטיעוניה מדובר בשכונות סמוכות ללא מרחק גיאוגרפי ממשי.

לאור כל האמור לעיל מצאתי כי יש מקום לקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב אשר יתייחס הן למידת מסוכנותו של המשיב על רקע הממצאים הראייתיים שקבעתי ורמת המסוכנות כפי שמקבלת ביטוי במספר אופנים שפורטו לעיל וכן תתייחס לחלופה המוצעת ויכולתה לאיין מסוכנות זו בשים לב להערות בית המשפט בנושא החלופה המוצעת.

אני דוחה הדין ליום 7.12.14 שעה 10:00 ומורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

בית המשפט מציין בפני הצדדים ושירות המבחן כי בין התאריכים 8-11.12.14 שווה בית המשפט בהשתלמות ולכן אין מנוס מקביעת מועד לקבלת תסקיר המעצר ביום הדיונים הקרוב ביותר ל- 30 הימים, אותם מבקש שירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

שירות המבחן מתבקש לעשות כל מאמת ולסיים הכנת התסקיר עד מועד הדין לאור הזמן לו ימתין המשיב לצורך תסקיר המעצר.

פקס סנגור : 04-6021444.

אני מורה לב"כ המשיב ליצור קשר תוך 24 שעות עם שירות המבחן לצורך העברת כל המסמכים הרלוונטיים ותיאום ראיון עם המשיב והמפקחים המוצעים.

המזכירות תעביר ההחלטה וכתב האישום בדחיפות לשירות המבחן.

המשיב יובא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ה, 09/11/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט